

Книга Даниїла — Номер п'ятдесят дев'ять

Розкриття останньої пророчої таємниці: кульмінаційне зняття печаток Левом із племені Юдиного

Jeff Pippenger
2024-01-23

Безпосередньо перед закриттям випробувального часу Лев із племені Юди знімає печатку з останньої пророчої таємниці, і саме мудрі розуміють помноження знання, спричинене цим зняттям печатки. Двоє свідків в Об'явленні проливають світло на частину того, що тоді розкривається.

Тут мудрість. Хто має розум, нехай порахує число звіра, бо це число людини; а число його — шістсот шістдесят шість. ... І тут розум, що має мудрість. Сім голів — це сім гір, на яких сидить жінка. Об'явлення 13:18, 17:9.

«Остання сила, яка має вести війну проти церкви та Божого закону, була символізована звіром із ягнячими рогами», — це Сполучені Штати. Це шосте царство біблійного пророцтва, і його царство має ту саму структуру (образ), що й п'яте царство біблійного пророцтва. Воно стає царством, у якому Церква панує над Державою, а тоді змушує всю землю прийняти саме такий устрій. Поєднання Церкви й Держави повною мірою сформується у Сполучених Штатах із прийняттям недільного закону, що невдовзі настане.

«Образ звіра» представляє ту форму відступницького протестантизму, яка розвинеться, коли протестантські церкви шукатимуть допомоги світської влади для примусового нав'язування своїх догматів. «Знак звіра» все ще залишається невизначеним. Велика боротьба, 445.

Образ звіра і знак звіра — це два різні символи, але саме за часів недільного закону образ звіра досягає свого повного розвитку.

«Примус до дотримання неділі з боку протестантських церков є примушенням до поклоніння папству — звірові. Ті, хто, розуміючи вимоги четвертої заповіді, обирають дотримуватися фальшивої замість істинної суботи, тим самим віддають шану тій владі, що одна лише наказує це. Але самим актом нав'язування релігійного обов'язку світською владою церкви самі створили б образ звіра; отже, примусове дотримання неділі у Сполучених Штатах було б примусом до поклоніння звірові та його образіві». Велика боротьба, 448, 449.

Коли ухвалять недільний закон, Конституція Сполучених Штатів буде цілковито відкинута, а нація повністю відступить від праведності. Тоді, під повним контролем Сатани, Сполучені Штати змусять світ прийняти ту саму церковно-державну систему, щойно встановлену у Сполучених Штатах. Світовий уряд — це Організація Об'єднаних Націй, а Римська церква — Церква, що панує над цими взаєминами.

"Світ сповнений бур, війни й розбрату. І все ж під єдиним проводом — папською владою — люди об'єднуються, щоб протистояти Богові в особі Його свідків."
Свідчення, том 7, 182.

Система церкви й держави, яка у пророцтві представлена як образ звіра, також є троїстим союзом дракона, звіра та лжепророка. Десять царів із сімнадцятого розділу Об'явлення, які становлять сьому голову, представляють владу дракона.

Царі, правителі та губернатори наклали на себе тавро антихриста і зображені як дракон, що йде воювати зі святими — з тими, хто дотримується Божих заповідей і має віру Ісуса. Свідчення для служителів, 38.

«Десять царів» представляють Організацію Об'єднаних Націй, релігією якої є спиритизм, а релігія лжепророка — відступницький протестантизм, а релігія звіра — католицизм, який є просто спиритизмом, прикритим сповіданням християнства.

«Декретом, що узаконює установу Папства всупереч Божому закону, наша нація повністю відступить від праведності. Коли Протестантизм простягне свою руку через прірву, щоб схопити руку Римської влади, коли він сягне через безодню, щоб потиснути руку Спіритизмові, коли під впливом цього потрійного союзу наша країна зречеться кожного принципу своєї Конституції як протестантського і республіканського правління та створить умови для поширення папських неправд і оман, тоді ми знатимемо, що настав час для дивовижної діяльності Сатани і що кінець близько». Свідчення, том 5, 451.

Під час недільного закону здійснюється потрійний союз дракона, звіра та лжепророка. Тоді Сполучені Штати змушують світ прийняти єдиний світовий уряд Організації Об'єднаних Націй, бо світ ввергнуто у велику кризу під час недільного закону, оскільки іслам приносить суд над Сполученими Штатами за нав'язування поклоніння сонцю. Потім сатана з'являється, видаючи себе за Христа, і коли Сполучені Штати змушують світ прийняти єдине світове поєднання церкви й держави, вони також змушують світ прийняти неділю як день відпочинку. Той самий процес випробування, що відбувся у Сполучених Штатах, потім поширюється на весь світ.

«Іноземні держави наслідуватимуть приклад Сполучених Штатів. Хоча вона очолить, проте та сама криза спіткає наш народ в усіх частинах світу». Свідчення, том 6, 395.

Принцип, за яким національне відступництво веде до національної руїни, спостигає кожну країну, коли вона приймає день сонця як день поклоніння. Наростаюча криза — це «одна година», протягом якої десять царів правлять разом із папою, «людиною гріха». Вони погодилися віддати своє сьоме царство під папську владу, бо їх змушують вірити, що моральний авторитет папства необхідний для об'єднання світу у протистоянні наростаючій війні проти ісламу. У 1798 році Організація Об'єднаних Націй ще не увійшла в історію.

А десять рогів, які ти бачив, — це десять царів, які ще не отримали царства; але отримають владу як царі на одну годину разом зі звіром. Вони мають одну думку і

віддадуть свою владу та силу звірові. Вони воюватимуть з Агнцем, і Агнець переможе їх, бо Він Господь над панамі і Цар над царями; і ті, що з Ним, — покликані, вибрані та вірні. Об'явлення 17:12-14.

Як це завжди було з папою, царі нададуть папству владу для здійснення переслідування проти Божого народу, і саме десять царів ведуть війну з Агнцем, але вони роблять це на веління «людини гріха». «Людина гріха» також є тим «чоловіком», за якого сім церков ухоплюються в четвертому розділі Ісаї.

І того дня семеро жінок ухопляться за одного чоловіка, кажучи: Свій хліб будемо їсти і свою одягу будемо носити; тільки нехай будемо зватися твоїм ім'ям, щоб зняти з нас нашу ганьбу. Того дня Паросток Господній буде красою й славою, а плід землі — величчю й окрасою для уцілілих із Ізраїля. Ісаїя 4:1, 2.

«Сім жінок» символізують, що папство (людина гріха) має контроль над усіма церквами землі, так само як і над усіма народами. «Ганьба», якої церкви прагнуть уникнути, — це «ганьба» за відмову виконувати вимогу поклонятися в неділю. Вірні, що дотримуються суботи, будуть переслідувані за свою вірність, і іслам також відмовиться дотримуватися дня сонця. Угода, яку Сполучені Штати укладають між папством і Організацією Об'єднаних Націй, полягає в тому, що моральний авторитет людини гріха — це саме те, що потрібно, щоб спрямувати світ до прийняття війни проти ісламу з метою встановлення миру на землі.

Про часи й пори, браття, немає потреби, щоб я писав вам. Бо самі ви добре знаєте, що день Господній приходить, як злодій уночі. Коли говоритимуть: Мир і безпека,— тоді раптова погибель прийде на них, як родові муки на вагітну жінку, і вони не уникнуть. А ви, браття, не в темряві, щоб той день застав вас, як злодій. Усі ви — діти світла і діти дня: ми не з ночі, ані з темряви. 1 Солунян 5:1-5.

Послання «мир і безпека» у біблійному пророцтві, яке завжди подається як фальшиве послання, є логічним лише у період, коли немає миру та безпеки. Немає підстав проголошувати послання «мир і безпека», коли є мир і безпека. Іслам позбавляє миру та безпеки. «Раптова погибель», пов'язана з цим фальшивим посланням, — це погибель, що наростає, бо вона як «жінка» в «родових муках». Перша родова мука третього «Горе» настала 11 вересня 2001 року.

У пророчих образах Іллі та Івана Хрестителя ілюструється обман папської влади. Коли Ахав повернувся до Самарії, щоб повідомити Єзавель, що Бог Іллі — істинний Бог, бо Він зіслав вогонь з небес, він усвідомив, що Єзавель обманула його щодо своєї ненависті до Іллі. Ту саму ненависть і обман було проілюстровано, коли Ірод на своєму дні народження пообіцяв Саломії половину свого царства. Саломія була дочкою Іродіади; отже, Ірод був драконом, Іродіада — папством, а Саломія — лжепророком.

У цій історії оманлива сила танцю Саломеї була використана, щоб спонукати Ірода (десять царів) віддати половину свого царства церкві (жінці). Жінка (Саломея) перебувала під керівництвом своєї матері (католицизм), і Ірод занадто пізно дізнався, що ставлення Іродіади до Івана було таким самим, як у Єзавелі до Іллі. В обох випадках ті, хто

дотримується суботи, повинні померти.

Іслам поступово, але швидко забирає мир і безпеку з планети Земля, і таким чином об'єднує людство проти ісламу. Швидка ескалація війни з боку ісламу є аргументом, який використовують для встановлення всесвітнього образу звіра в останні дні. Обман, який приходить на світ (десять царів), приносять Сполучені Штати (Саломія), і він змушує світ повірити, що потрібно об'єднатися проти ісламу, але надто пізно світ дізнається, що ця домовленість була лише хитрістю, яку використовують для переслідування тих, хто дотримується суботи. Цей обман є частиною причини, через яку десять царів ненавидять блудницю, хоча, перебуваючи під тиском, вони погодилися віддати їй своє сьоме царство.

А десять рогів, які ти бачив на звірі, ці зненавидять блудницю, і зроблять її спустошеною та нагою, і пожеруть її тіло, і спалять її вогнем. Бо Бог поклав у їхні серця виконати Його волю, і погодитися, і віддати своє царство звірові, аж доки не сповняться слова Божі. Об'явлення 17:16, 17.

Глобалісти Організації Об'єднаних Націй — не просто «царі» землі, але вони також представлені як «купці», тож глобалісти складаються з політичних та економічних сил. Причина, з якої ангел приніс Іванові видіння Об'явлення сімнадцятого та вісімнадцятого розділів, полягала в тому, щоб показати Іванові суд над великою блудницею Тира. Обидві категорії глобалістів оплакують смерть папства.

Тому в один день прийдуть на неї її карі: смерть, і жалоба, і голод; і буде вона дощенту спалена вогнем, бо сильний Господь Бог, що судить її. І царі землі, які чинили з нею блуд і жили з нею розкішно, оплакуватимуть її та тужитимуть за нею, коли побачать дим її пожежі, стоячи здалека через страх перед її мукою, кажучи: Горе, горе, те велике місто Вавилон, місто могутнє! бо за одну годину прийшов твій суд. І купці землі будуть плакати й тужити за нею, бо ніхто вже не купує їхніх товарів. Об'явлення 18:8–11.

І купці, і царі стоять віддалік і волають: «alas, alas». Слово «alas» у грецькій мові перекладено як «вое» у восьмому розділі Об'явлення.

І я побачив і почув ангела, що летів посеред неба і гучним голосом говорив: Горе, горе, горе мешканцям землі через інші звуки сурм трьох ангелів, яким ще належить сурмити! Об'явлення 8:13.

Три горя представляють п'яту, шосту та сьому Сурми, і вони є символами Ісламу. Царі, купці та керманічі суден усі трічі вигукують «горе, горе» у вісімнадцятому розділі.

І царі землі, що вчинили з нею блуд і розкошували з нею, будуть оплакувати її та ридати за нею, коли побачать дим її горіння, стоячи здалека від страху її мук, кажучи: Горе, горе, велике місто Вавилон, місто могутнє! бо в одну годину прийшов твій суд. ... Купці цих речей, що збагатилися через неї, стануть здалека від страху її мук, плачучи й ридаючи, та кажучи: Горе, горе, те велике місто, що було одягнене в тонке полотно, і пурпур, і багрянцю, і прикрашене золотом, і дорогоцінним камінням, і перлами! Бо в одну годину таке велике багатство обернулося на ніщо. І кожен керманіч, і вся громада

на кораблях, і моряки, і всі, що торгують морем, стали здалека, і закричали, коли побачили дим її горіння, кажучи: Яке місто подібне до цього великого міста! І кидали прах на свої голови, і кричали, плачучи й ридуючи, кажучи: Горе, горе, тому великому місту, в якому збагатилися всі, що мали кораблі на морі, через її розкіш! бо в одну годину вона спустошена. Об'явлення 18:9-10, 15-19.

«Година», коли звершується суд над папством, — це «година» одинадцятого розділу Об'явлення, тобто «година великого землетрусу», і вона представляє період недільного закону, який починається з недільного закону у Сполучених Штатах і триває, доки не постане Михаїл і не закриється час випробування для людства. Глобалісти, які ненавиділи блудницю, але все ж погодилися віддати їй своє царство на одну «годину», не лише тричі повторюють «горе, горе» («лихо, лихо»), але й ставлять запитання: «Яке місто подібне до цього великого міста?» Вони також ставили це запитання в книзі Єзекіїля.

І піднімуть свій голос проти тебе, і гірко заридують, і порох на голови свої кинуть, у попелі валятимуться; і заради тебе обголять себе наголо, і підпережуться волосяницею, і плакатимуть за тобою з гиркотою серця та гирким голосінням. І в своєму голосінні заведуть над тобою плач і будуть голосити над тобою, кажучи: Яке місто подібне до Тиру, розтрошеного посеред моря? Коли твої товари виходили з морів, ти наповнював багато народів; ти збагачував царів землі множиною своїх багатств і своєї торгівлі. У час, коли моря розіб'ють тебе в глибинах вод, твій крам і все твоє товариство посеред тебе впаде. Усі мешканці островів будуть вражені тобою, і їхні царі дуже злякаються, вони збентежаться на виду. Купці серед народів посвищуть над тобою; ти станеш жахом, і тебе більше не буде ніколи. Єзекіїля 27:30–36.

Єзекіїль називає місто «Тирусом», яке «знищене посеред моря?» Ісая, говорячи про блудницю Тиру (Тируса), яка також є великою блудницею з Об'явлення, яка є Католицькою церквою, також називає її коронуючим містом.

Чи це твоє радісне місто, чия давнина сягає прадавніх днів? Її власні ноги віднесуть її далеко, щоб жити на чужині. Хто дав цю раду проти Тиру, міста-вінця, чий купці — князі, а торговці — вельможі землі? Господь Саваот так постановив, щоб зганьбити гордість усякої слави й віддати на зневагу всіх вельмож землі. Ісая 23:7-9.

Папство — це «місто-вінець», бо саме воно заявляє, що сидить царицею над потрійним союзом.

Наскільки вона прославляла себе і жила в розкошах, настільки завдайте їй мук і скорботи; бо вона каже в серці своєму: Я сиджу царицею, я не вдова і не побачу скорботи. Об'явлення 18:7.

Єзекіїль сказав у своєму плачі по Тиру, що суд над блудницею завершено «посеред моря».

І знову було до мене слово Господнє, кажучи: А ти, сину людський, заведи плач над Тиром. ... Кораблі Таршішу співали про тебе на твоєму торжищі: і тебе було наповнено й дуже прославлено посеред морів. Твої веслярі привели тебе у великі води; східний вітер розбив тебе посеред морів. Єзекіїля 27:1, 2, 25, 26.

Саме "східний вітер" приносить суд на блудницю Тиру, місто, що роздає вінці, і "східний вітер" є символом Ісламу. Війна, яку десять царів ведуть проти Ісламу, знищує папство останніх днів. Усвідомлення десяти царів того, що їх обманули, також породжує страх у їхніх серцях.

Прекрасна висотою, радість усієї землі, — гора Сіон, на північних схилах, місто Великого Царя. Бог у її палацах відомий як прибіжище. Бо ось зібралися царі, разом пройшли. Побачили — і здивувалися; стривожилися й поспішно втекли. Там охопив їх страх і біль, як у породіллі. Ти ламаєш кораблі Таршішу східним вітром. Як ми чули, так і бачили в місті Господа сил, у місті нашого Бога: Бог утвердить його навіки. Села. Псалом 48:2–8.

Глобалісти дивилися на Царство Боже, уособлене містом Єрусалимом, але обрали собі на чолі «те велике місто» — Вавилон. Коли Бог судить те велике місто, вони плачуть і ридають, бо розуміють, що загинули, адже те велике місто, яке вони обрали, розбите посеред моря — війною, яку навів на них іслам (східний вітер). І ця війна поступово наростає, бо вона подібна до жінки в муках пологів.

Царство Боже, яке вони переслідували в інтересах папства, зображене у другому розділі Даниїла, де сказано, що «у дні цих [глобалістських] царів» Бог встановить Своє вічне царство.

І за днів тих царів Бог неба поставить царство, яке ніколи не буде зруйноване: і це царство не буде залишене іншим народам, але воно розтрощить і поглине всі ці царства, і воно стоятиме навіки. Даниїла 2:44.

Міллеріти вірили, що вони живуть у «дні цих царів», але десять царів із сімнадцятого розділу Об'явлення ще не ввійшли в історію; ба більше, вони лише тепер починають з'являтися. Міллеріти мали рацію, але їхнє бачення було обмеженим. Царство Боже, яке встановлюється у дні царів із сімнадцятого та вісімнадцятого розділів Об'явлення, — це період пізнього дощу.

Я бачив, що всі пильно дивляться й зосереджують свої думки на неминучій кризі, яка стоїть перед ними. Гріхи Ізраїлю мають бути віддані суду задалегідь. Кожен гріх має бути сповіданий у святилищі, тоді справа зрушить уперед. Це потрібно зробити зараз. Останок у час скорботи вигукне: Боже мій, Боже мій, чому Ти Мене покинув?

Пізній дощ зійде на тих, хто чистий — тоді всі отримають його, як і раніше.

Коли чотири ангели відпустять, Христос встановить Своє царство. Ніхто не прийме пізнього дощу, окрім тих, хто робить усе, що може. Христос допоможе нам. Усі могли б бути переможцями завдяки благодаті Божій, через кров Ісуса. Все небо зацікавлене в цій справі. Ангели зацікавлені. Сполдінг і Маган, 3.

У час пізнього дощу, коли ангели відпускають чотири вітри, — саме «в дні тих царів», — Христос встановлює Своє царство. Пізній дощ є поступовим і почав накрапати 11 вересня 2001 року, коли третє «Горе» увійшло в історію, але гнів народів був негайно стриманий. Це

продовжує наростати за інтенсивністю аж до недільного закону в Сполучених Штатах, коли це призводить до національної руїни. Та ескалація суду тоді триває, оскільки кожна інша країна наслідує приклад Сполучених Штатів і тому зазнає тих самих судів. Це наростає аж до закінчення випробувального часу. Це прогресує, як жінка в муках пологів.

Ми продовжимо розгляд восьмої істоти з семи у наступній статті.

Доти, доки ті, хто визнає істину, служать Сатані, його пекельна тінь закриватиме від них Бога й небо. Вони будуть як ті, що втратили свою першу любов. Вони не можуть бачити вічних реальностей. Те, що Бог приготував для нас, представлено в книзі Захарії, розділи 3 і 4, та 4:12–14: "І я відповів ще раз і сказав йому: Що це за дві оливкові гілки, які через дві золоті трубки виливають із себе золоту олію? І він відповів мені та сказав: Хіба ти не знаєш, що це? І я сказав: Ні, мій пане. Тоді він сказав: Це двоє помазанців, що стоять перед Господом усієї землі."

У Господа невичерпні ресурси. Йому не бракує жодних засобів. Саме через нашу нестачу віри, нашу приземленість, нашу дешеву балаканину, наше невір'я, що виявляється в нашій розмові, навколо нас збираються темні тіні. Христос не являється ні в слові, ні в характері як Той, що весь любий, як найкращий серед десяти тисяч. Коли душа задовольняється тим, щоб підноситися в марноті, Дух Господній може зробити для неї небагато. Наш недалекоглядний погляд бачить тінь, але не може побачити слави за нею. Ангели стримують чотири вітри, зображені як розлючений кінь, що прагне вирватися й помчати по поверхні всієї землі, несучи на своєму шляху руйнування й смерть.

«Чи будемо ми спати на самісінькому порозі вічного світу? Чи будемо млявими, холодними й мертвими? О, якби в наших церквах був Дух і подих Божий, вдихнутий у Його народ, щоб вони стали на ноги свої та жили. Нам потрібно побачити, що дорога вузька, а брама тісна. Але коли ми проходимо крізь тісну браму, її широчінь є безмежною». Manuscript Releases, volume 20, 217.